Отже, необхідно оптимізувати ті витрати, що впливають на процес виробництва несуттєво. Таким чином, основним напрямом діяльності підприємства в сучасних умовах є ефективний підхід до оптимізації витрат, визначення оптимальної спеціалізації виробничих потужностей, реконструкція й технічне переоснащення виробництва для підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Список літератури: **1**. *Корінько М.Д.* Концептуальні основи управління витратами суб'єктів господарювання в умовах удосконалення ринкових відносин / Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 9. – С. 126-131. **2**. .*Коваленко Л.О., Ремньова Л.М.* Фінансовий менеджмент: Навч. посіб. – 2-ге вид.2005. – 485.

С.Е. Кучіна, к.е.н., доцент
М.Ю. Лопатько, магістрант

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Не викликає сумнівів, що управління підприємством повинно бути ефективним, тобто забезпечувати йому конкурентоспроможність на ринку та інвестиційну привабливість, одним із елементів якої є фінансова стійкість [2]. Саме фінансова стійкість підприємства є передумовою його економічного розвитку. У вітчизняній та світовій практиці розроблений ряд показників, які характеризують фінансову стійкість та платоспроможність підприємства. Вони визначаються на основі даних бухгалтерського балансу.

Єдиного загально признаного підходу до рішення задачі визначення кількісного визначення фінансової стійкості та побудові відповідних алгоритмів оцінки не існує. У відношенні методів вирішення цієї задачі існують наступні підходи: 1) для оцінки фінансового стану підприємства треба орієнтуватися на капітал. В цьому випадку оцінка фінансової стійкості підприємства здійснюється тільки на основі даних пасиву балансу; 2) для оцінки фінансової стійкості підприємства необхідно проаналізувати взаємозв'язок між активом та пасивом балансу.

Безумовно, коефіцієнти, які розраховані за даними пасиву балансу у цьому блоці є основними. Однак характеристика фінансової стійкості визначена за допомогою таких показників буде не повною, бо важливо також усвідомлювати структуру вкладень. Тобто другий підхід, на наш погляд, є більш повним та з економічної точки зору більш виправданим. Тому оцінку фінансової стійкості підприємства треба проводити з використанням як коефіцієнтів, які розраховуються на основі пасиву балансу, так і коефіцієнтів, які відображають взаємозв'язок між джерелами формування коштів підприємства та структурою вкладень.

Серед найбільш суттєвих коефіцієнтів, які характеризують фінансову стійкість підприємства можна назвати: коефіцієнт фінансової автономії (критичне значення 0,5); коефіцієнт фінансової залежності (критичне значення 2); коефіцієнт фінансового ризику (критичне значення -1, оптимальне значення ≤0,5); коефіцієнт маневреності власного капіталу (>0); коефіцієнт довгострокового притягнення залучених коштів (критичне значення 0,4); коефіцієнт фінансової незалежності капіталізованих джерел (критичне значення 0,6) [1,3].

Після проведення розрахунків підприємство може бути віднесено до одного чотирьох типів: абсолютна фінансова стійкість (S = {1,1,1},свідчить про те, що керівництво підприємства не бажає використовувати зовнішні джерела коштів для основної діяльності); нормальна фінансова стійкість (S = {0,1,1}, є найбільш сприятливою для підприємства); нестійкий фінансовий стан ((S = {0,0,1}, характеризує недолік у підприємства джерел для фінансування запасів); кризисний фінансовий стан (S = {0,0,0}, підприємство знаходиться на межі банкрутства) [1].

Але у сучасних умовах ринкової економіки, для оцінки фінансового стану підприємства, неможна нехтувати такими показниками як: широта ринків збуту продукції, ділова репутація (імідж), ступень виконання плану за основними показниками господарської діяльності, рівень ефективності використання ресурсів (капіталу) і стабільності економічного зростання [4].

Також особливу увагу необхідно приділити такому показнику як темп зміни власного капіталу, авансованого в діяльність підприємства. Тобто необхідною умовою фінансової стійкості підприємства повинно бути наступне: темпи зростання прибутку підприємства мають перевищувати темпи зростання власного капіталу, авансованого в діяльність підприємства, які, в свою чергу, повинні перевищувати темпи зростання обсяги продажу, а останні повинні бути вищими за темпи зростання активів (майна) [3,4].

Список літератури: **1.** *Кононнко О.* Аналіз фінансової звітності / О. Кононенко. – Х. : «Фактор», 2003. – 148с. **2**. *Докієнко Л.Д.* Управління фінансовою стійкістю підприємств торгівлі / Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Київ – 2005. **3.** *Савицька Г. В*. Економічний аналіз діяльності підприємства / Г.В. Савицька. : Навч. посіб. – К.: Знання, 2004. – 654 с. **4.** *Ткаченко І. П.* Оцінка фінансової стійкості підприємства та напрями її забезпечення / І. П. Ткаченко, І. А. Чувачалова, О. А. Чувачалов // Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка". – 2013. - №10.

О.В. Мелень, к.е.н, доцент кафедри економічного аналізу та обліку, м. Харків, НТУ «ХПІ»

С.В. Лукаш, магістрантка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Однією з найголовніших категорій ринкової системи є прибуток. Оптимальне управління прибутком допомагає підприємству запобігти банкрутству, сприяє успішній діяльності підприємства з перспективами виходу на міжнародні ринки і цим підвищує авторитет держави.

Розмір отриманого прибутку має досить велике значення в діяльності підприємства. Величина прибутку підприємства впливає на формування фінансових ресурсів підприємства; збільшення ринкової вартості підприємства; ефективність виробничої діяльності підприємства; економічний розвиток держави. Тому в сучасних умовах виникає необхідність в досліджені питань ефективного управління прибутком підприємств, адже він є основним показником господарської діяльності підприємств.